

ВСЕНАРОДНА РАДОСТЪ

На 7 септемврий т. г. цѣлиятъ български народъ бѣ силно възбуденъ и очакваше нѣщо важно и много радостно да чуе отъ министъръ-председателя на България. Подиръ обѣдъ ненадейно по всички църкви камбанитѣ забиха тържествено. Всѣки искаше да отгадае въ камбанния звѣнъ приятно известие. И ето, по радиото се съобщи, че министъръ-председателя проф. д-ръ Б. Филовъ ще гоори.

„Българи, обади се развълнуванъ отъ радиото гласъ: имамъ да ви съобща приятната новина, че въ този часъ въ румънския градъ Крайова се подписа между нашитѣ пратеници и румънскитѣ договоръ, споредъ който Добруджа се връща на България.“

Тѣзи думи на министра-председателя възрадваха и развеселиха всѣко българско сърдце.

Наистина, какво бѣ станало, та се предизвика тая обща радостъ?

Работата бѣ такава:

България и Добруджа бѣха наедно въ едно царство отъ Освобождението до 1913 г. Въ тази година българското население въ Македония и Одринско бѣха освободени отъ турско иго съ помощта на българската народна войска. Тогавашнитѣ румънски управници завидѣха на България, че щѣла да стане по-голъма отъ Румъния, та нападнаха въ Добруджа, когато българската войска бѣ заета на западнитѣ граници, и безъ никакъвъ бой я обсебиха. Презъ 1916 година имаше голъма война въ цѣла Европа. Въ тази война се намѣси България, намѣси се и Румъния противъ България. Тогава българската войска подъ командата на генералъ Тошевъ, разби румънската и освободи цѣла Добруджа чакъ до устията на Дунава. Ала когато се